

‘De sfeer van veroordeling is weg’

Tanja is al 32 jaar getrouwd met haar man. Hij legde de lat altijd erg hoog, vooral in hun relatie. Tijdens een huwelijksconferentie werd haar man gestimuleerd die lat letterlijk vast te pakken “Door dat gebedsmoment is er echt iets veranderd in ons huwelijk.”

“Mijn man is een ‘alles of niets’-type. Hij streefde naar het ideaal beeld en daar moest alles aan voldoen. Dat betekende dat er geen ruzie mocht zijn, geen meningsverschillen, dat klopte niet bij dat ideaal beeld. Aan de ene kant begreep ik het wel, natuurlijk zou je willen dat alles perfect is. Aan de andere kant hebben we te maken met een gebroken wereld en dat je zelf ook niet volmaakt bent. Zelfs als je gelovig bent.

Ik voelde me daarom nooit goed genoeg; ik liep voortdurend op m’n tenen, voelde me veroordeeld als ik niet aan dat plaatje voldeed. Dat is geen ontspannen leven. We gingen bijvoorbeeld eens een weekendje weg en voor mijn man moest dat op alle fronten goed en gezellig zijn. Zodra er iets gebeurde wat niet klopte, was gelijk álles mis en was het weekend verpest.

Door mijn gereformeerde opvoeding voel ik me misschien ook sneller veroordeeld. In die gemeenschap heb je ook zo’n zelfde lat en er is een cultuur van schuld en veroordeling, zo voelde ik dat. Doordat mijn man die lat ook weer bij mij neerlegde, voelde ik die cultuur nu weer.

Tijdens de conferentie sprak een echtpaar over de reis door de woestijn naar het beloofde land. De periode in Egypte staat voor gebondenheid en dwang. Tijdens de reis kijkt het volk Israël vooruit naar de toekomst, maar ook achteruit naar wat er was. Wanneer ze dichterbij het beloofde land komen, komt er een periode van loskomen van het oude. Uiteindelijk komen ze bij het beloofde land aan. Ik herkende dit. Je maakt als mens een ontwikkeling door en zo ook in je relatie.

Aan het eind van de dag kon je als stel naar voren komen, waar een gebedsteam klaarstond. Wij gingen naar voren om te bidden en kwamen bij een echtpaar terecht. De vrouw zei tegen mijn man: ‘Misschien moet je letterlijk die lat vastpakken en hem naar beneden halen.’ Het was heel mooi om het zo praktisch te maken. Dat heeft hij toen ook gedaan. Daar denken we nog wel vaak aan terug samen en dat gaat ook echt beter. Er is niet meer zo’n sfeer van veroordeling.

Het is in een relatie niet altijd makkelijk om over gevoelens te praten en wat niet goed is aan jezelf. Het kost echt even tijd om daarin opener te worden. We waren vroeger als persoon anders, ook in onze relatie met God. We accepteren elkaar nu veel meer zoals we zijn en niet zoals we zouden moeten zijn, dat is echt verbeterd door de conferentie.

Als er iets speelt in onze relatie of in het gezin, gaan we echt direct bidden. Ook bidden we samen in de auto als we naar vrienden of familie gaan. Dan bidden we voor de mensen waar we heen gaan. Het is goed om al die dingen samen bij God neer te leggen, in plaats van in je eentje. We proberen veel vaker samen te bidden, zo krijg je ook meer door wat er in de ander omgaat, waar diegene mee zit.”

De conferentie waar Tanja en haar man naartoe gingen, maakte deel uit van TripleCord. Op 29 september 2018 organiseert TripleCord een huwelijksdag in Zoetermeer (gebouw van de Parousia gemeente). En op 8, 9 en 10 maart 2019 een huwelijk-verdiepings-weekend bij Emmaus in Helvoirt. Voor meer informatie, ga naar www.triplecord.nl.